

הישיבה ה-70 (מן המניין) של מועצת העירייה
מיום ראשון, כ"ז בחשוון תשע"ג (11.11.2012)

עיריית אריאל

הישיבה ה-70 (מנן המניין) של מועצת העירייה

מיום ראשון, כ"ז בחשוון תשע"ג (11.11.12)

נוכחים:

מר רון נחמן	- ראש העיר
מר יחיאל טוהמי	- סגן ראש העיר
גב' לודמילה גוזב	- סגנית ראש העיר
מר אלי שבירו	- חבר מועצת העיר
מר יוסי חן	- חבר מועצת העיר
מר אבי סמו	- חבר מועצת העיר
מר מקס צ'רנוגלז	- חבר מועצת העיר
עו"ד אריאל עזריה	- חבר מועצת העיר
מר עמנואל יעקב	- חבר מועצת העיר
גב' שירה דקל	- חברת מועצת העיר
מר פבל פולב	- חבר מועצת העיר

משתתפים:

מר חיים (קוקי) ביטון	- מנכ"ל העירייה
עו"ד שרון שטיין	- יועץ משפטי
מר ג'והר חלבי	- גזבר העירייה
מר אריה ברסקי	- מבקר העירייה

על סדר היום :

1. דיווח ראש העיר.
2. אישור תבחיני התמיכות לשנת 2013 "לגופים הפועלים בעיר אריאל ללא כוונת רווח":
 - א. רצ"ב המלצת ועדת התמיכות לתבחיני התמיכות לשנת 2013.
 - ב. רצ"ב פרוטוקול ועדת התמיכות הדנה בנושא התבחינים לשנת 2013.
3. מינוי מבקר העירייה מר אריה ברסקי לממונה על פניות הציבור.
4. בקשה לזימון ישיבה שלא מן המניין ע"י חבר המועצה מר אלי שבירו בנושא: "העברת משרדי אגף החינוך" – התייחסות עו"ד שרון שטיין, יועמ"ש העירייה.

תוספת לסדר היום :

5. אישור תב"רים חדשים :

- א. שדרוג מערכת ההשקייה הציבורית, תב"ר 279
שדרוג מערכת ההשקייה (גינון) במוסדות החינוך ומוסדות העירייה, פרויקט בעלות של 900,000 ₪.
מקורות המימון: משרד הפנים תקציב פיתוח 2012 250,000 ₪
רשות המים 300,000 ₪
קרנות הרשות 350,000 ₪

- ב. הצללה ושדרוג מתקני חצר, תב"ר 280
הצללה ושדרוג מתקני חצר בעלות של 150,857 ₪
מקורות מימון: משרד הפנים תקציב פיתוח 2012.
מצ"ב התחייבות משרד הפנים.

6. אישור תב"רים-הגדלות :

- א. הקמת אולם ספורט בינוני, תב"ר 276
בהמשך לאישור מועצת העיר להקמת אולם ספורט בינוני בבי"ס החדש ברח' מוריה, התקבל אישור ממשרד הפנים, במסגרת תקציב הפיתוח להשתתפות במימון האולם בסך 548,267 ₪.
מצ"ב התחייבות משרד הפנים.

- ב. זהירות בדרכים, תב"ר 278
מצ"ב התחייבות הרשות הלאומית לבטיחות בדרכים למימון שלב ב' לשנת 2012 בסך 43,000 ₪ המהווים 80%, ועוד חלק הרשות (קרנות רשות) בסך 10,750 ₪ המהווים 20%.
לאחר התוספות לעיל, יעמוד התב"ר ע"ס 98,750 ₪.
מצ"ב אישור הרשות הלאומית לבטיחות בדרכים.

7. אישור **תוספת** לתבחיני התמיכות לשנת 2013. רצ"ב המלצת ועדת תמיכות לתוספת + פרוטוקול הוועדה מיום 5.11.2012.

מר רון נחמן-ראה"ע: אני רוצה לפתוח את הישיבה עם כמה דברים לדווח.

1. דיווח ראש העיר.

מר רון נחמן-ראה"ע: קודם כל, בנושא של מפעל ההזנה – לאחר שמשרד הפנים אישר את ההעברות התקציביות, יכולנו להפעיל את הפרויקט של מפעל ההזנה. ביקשתי גם לפרסם את זה. הקטע הזה הוא מאחורינו ומפעל ההזנה פועל באריאל כמו שעשינו אותו כמה שנים וגם עכשיו בסדר גמור.

הדבר השני – אני רוצה לדווח כאן, אני כרגע עוד לא יודע בדיוק את התוצאות, אבל אנחנו הלכנו והצטרפנו לפרויקט של גנים של טרום חובה. ובקטע של הגנים משרד החינוך תקצב אותנו בסכום מסוים, אבל התוצאות של המכרז, דרך המשק וכלכלה, התוצאות היו גבוהות בכמה מאות אלפי שקלים. ולכן, המהנדס ניהל מו"מ, אני כרגע לא יודע את התשובה, שהזוכה היה אמור לקזז הוצאות כדי להיכנס לתוך המסגרת התקציבית. במידה שאכן המאמץ הזה יעלה כמו שצריך, אז הקבלן יתחיל מיד בהקמת שני הגנים. במידה שלא – נצטרך לצאת למכרז חדש, ואני מבקש פשוט להביא את זה לידיעת האנשים.

אני רוצה להזכיר לכל החברים שאנחנו נמצאים כרגע בתקופת הבחירות, ובתקופת הבחירות חלים עליה, על התקופה הזו, הנחיות של משרד הפנים, מבקר המדינה וכדומה. ואני מבקש להסב את תשומת הלב של כולם לנושא הזה של כניסה של כל הרשויות המקומיות לתקופת הבחירות.

אם אני לא טועה, אנחנו עשינו את הבחירות ב-2008 יחד עם כל מדינת ישראל, ומאז, מהבחירות האלה, אנחנו יחד עם כל מדינת ישראל צועדים ביחד.

אני עוד דבר אחד רוצה להזכיר לכם, שב-22 לינואר תתקיימה הבחירות לכנסת. כתוצאה מהבחירות לכנסת, יש הוראות מיוחדות שהוצאו על ידי החשב הכללי באוצר ואגף התקציבים כמובן, שמחייבים את כל משרדי הממשלה. ושר הפנים הודיע לכל הרשויות בארץ על המגבלות שיש בתקופה הזאת, עד לאחר הבחירות ב-22 לינואר.

יש בעיה קשה מאד, שתקציב המדינה לא אושר, ולכן ההוצאה התקציבית שמאושרת

למשרדי הממשלה זה 1 חלקי 12. לא יודעים מה יהיה ב-2013. וההוראות עדיין לא ברורות. אנחנו מחכים להוראות אחרות.

מה שכן אנחנו יודעים, שכיוון שחוקים מסוימים לא יכולים לעבור את הכנסת עכשיו בתקופה הזאת, ישנן בעיות קשות מאד בקשר למענקי האיזון. אולי ג'והר יגיד על זה איזו מילה. תדעו לכם שמה שקיבלתי, את המכתב שהגזבר הביא לי, שכל הרשויות מקבלות המענק, ומדובר ב-165 רשויות במדינת ישראל, שהן מקבלות מענק איזון בתקציב שלהן, הולכים לקזז לנו, במקרה שלנו, בסביבות 35% ממענק האיזון. פירוש הדבר שהחל מ-1.1.2013 רוצים, על פי המכתב הזה, לקזז לנו ממענק האיזון למעלה מ-4 מיליון שקל. אני לא צריך להסביר לכם מה זה אומר. זה הולך להקריס את כל הרשויות המקומיות שמקבלות מענק במדינת ישראל. אנחנו פועלים בעניין הזה במסגרת השלטון המקומי ונראה מה שיהיה המאבק. זה דבר כזה שבעצם משכיב את כל השלטון המקומי. אין מקורות הכנסה ולפי חוק התקציב, שלא אושר כמו שאמרתי, אני לא יודע איך שיפתרו את הבעיה הזאת, אבל הנושא מתואם היום על ידי הנהלת השלטון המקומי, מול משרד ראש הממשלה, משרד האוצר, לראות מה אנחנו עושים.

השנה תהיה שנה קשה מאד, קוראים בעיתונים גם את הדברים האלה, וזה יוצא לנו בדיוק שנת בחירות. אז מה אני אגיד לכם? שנהיה מספיק חזקים ונהיה מספיק מאוחדים כדי לעמוד בכל הדברים האלה. זה לא פשוט, זה יכול להביא למשברים גדולים מאד וחשבתי להביא לידיעתכם את הדבר הזה.

אני מבקש לעבור לסעיף 2, לנושא התמיכות, וקיבלנו את הפניות של צ'רנוגלז. מי נותן את הסקירה פה? שרון, בבקשה.

2. אישור תבחיני התמיכות לשנת 2013 "לגופים הפועלים בעיר אריאל ללא כוונת

רווח".

עו"ד שרון שטיין: יש לכם, אנחנו הפצנו תבחינים לקראת השנה הקרובה, תבחיני תמיכות לשנת 2013. הפצנו את זה, קיימנו שתי ישיבות בעניין הזה. הפצנו תבחינים שהיו פחות או יותר חופפים לתבחינים של שנה שעברה, עם כמה שינויים. אחד זה התבחינים שהם פחות או יותר דומים לתבחינים של שנה שעברה, ובעקבות

ישיבה שהיתה לנו בתחילת שבוע שעבר עם ראש העיר, הוא הנחה אותנו להוסיף תבחיני תמיכות לספורט תחרותי, לא לספורט לא תחרותי, והפצנו אחרי זה תבחינים נוספים לעניין הזה. עברנו על כל מיני, הסתכלנו קצת על תבחינים בתחום הזה שקיימים ברשויות אחרות, נדמה לי אור יהודה וחולון ועוד איזו רשות אחת, ומזה גזרנו את ההמלצות שלנו. ניסינו להתאים אותם ככל הניתן לתוכנית האב לספורט. אני מניח שרובכם ראיתם את השאלות-תשובות שהיו לי עם מקס לגבי חלק מהדברים שהוא שאל.

הערה אחת, וזה אני מעלה, משהו שתוך כדי זה שהסתכלנו היום על משהו אחר, אני לא יודע אם זה רלוונטי או לא רלוונטי, צריך להדגיש שהתבחינים לגבי הנושא של הספורט התחרותי, ולא הדגשנו את זה, זה גם לגבי ספורט נכים. אני לא יודע אם הכוונה לספורט תחרותי, אני יודע שקבוצתי אין, אבל לספורט התחרותי האישי, הם נכונים גם לגבי נכים. וכשנפיץ את הנוסח הסופי באתר האינטרנט אנחנו נוסיף שזה חל, רק סעיף אחד, שזה לגבי ספורט נכים.

זו ההמלצה של הוועדה בעניין הזה. אני מזכיר לכם, אני לא, יש את הסדר הרגיל. אחר כך אנחנו מחלקים את זה לפי סעיפים תקציביים לפי נושאים, את החלוקה הכללית לפי נושאים. ואחרי שמוגשות הבקשות, אנחנו הולכים פי הקריטריונים ומחלקים את זה פר גוף נתמך, מה שהוא מבקש.

מר רון נחמן-יו"ר : אם מישהו רוצה להתייחס, בבקשה.

מר יוסי חן : אני רוצה להתייחס, קודם כל, יש שני סוגים של תבחינים. אנחנו עכשיו דנים רק בתבחיני ה -

עו"ד שרון שטיין : לא, לא, בהכול, זה הכול חבילה אחת.

מר יוסי חן : יש פה, פעמיים קיבלנו – פעם אחת זה נושא הספורט, ופעם שניה זה היה של כל התבחינים, כלל התבחינים.

עו"ד שרון שטיין: נכון.

מר יוסי חן: אז לכלל התבחינים יש את הקטע של, התייחסתי גם במכתב אם ראיתם אותו, לגבי המלגות לסטודנטים. ששם, מישהו כנראה לא שם לב, אבל כבר כמה שנים טובות שעיריית אריאל לא מחלקת מלגות לסטודנטים.

מר פבל פולב: מה, בכלל?

מר יוסי חן: לא מחלקת, מכל מיני סיבות.

מר יחיאל טוהמי: כבר 3 שנים.

מר יוסי חן: ומישהו שאל את עצמו למה?

מר פבל פולב: אף אחד לא קיבל מלגה?

מר יחיאל טוהמי: אף אחד לא קיבל.

מר יוסי חן: שאלתם פעם את עצמכם, אנשי הוועדה שישבתם, מישהו

בדק את זה?

עו"ד שרון שטיין: לפני שנתיים חילקו.

מר יוסי חן: אני אומר לך שלא חילקו גם לפני שנתיים.

עו"ד שרון שטיין: רק שנה שעברה לא חילקו.

מר ג'והר חלבי: רק שנה שעברה לא חולק. לפני שנתיים אושר וזה עבר למרכז

האוניברסיטאי למחקר.

מר אלי שבירו : לא, לא, הוא לא מדבר על מחקר, הוא מדבר על מלגות לסטודנטים.

מר ג'והר חלבי : זה מה שאושר.

מר אלי שבירו : יש חלוקה של שניים – יש גם מלגות לסטודנטים וגם מחקר.

מר פבל פולב : יש סיבה למה לא חילקו בשנה שעברה?

עו"ד שרון שטיין : לא המציאו בקשה.

מר פבל פולב : אף אחד לא ביקש?

עו"ד שרון שטיין : לא.

מר יחיאל טוהמי : כנראה לא פרסמנו מספיק.

מר ג'והר חלבי : פרסמנו. זה היה ב ... אף אחד לא הגיש. באוניברסיטה יודעים.

מר אלי שבירו : תיכף תשמע מה שהוא אומר – בקריטריונים שנמצאים כאן לא שווה לאף,

מר רון נחמן-יו"ר : חבר'ה, אני מציע, יוסי יודע לדבר בעד עצמו, הוא לא צריך סנגורים.

מר יוסי חן : בואו נלך סעיף סעיף בקטע הזה של המלגות סטודנטים. נתחיל עם המלגות סטודנטים.

אז יש לנו, קודם כל אני שמתני לב שתוך כדי הוועדה, שישבתם, כבר שרון העיר הערה לגבי סעיף אחד.

עו"ד שרון שטיין : כן, אבל הוא מחוק. הוא נמחק כבר.

מר יוסי חן : הוא הופיע אצלנו, אבל אמרת לא להתייחס אליו, לפי 2.8.

עו"ד שרון שטיין : לא, הוא לא הופיע אצלכם. הוא הופיע בשנה שעברה, הוא הופיע פעמיים.

מר יוסי חן : או קיי. עכשיו, מה שצריך עוד לשנות, זה בסעיף 1.2.1 את היקף השעות. אתה לא יכול לבקש מסטודנט, הרי הסכום בסוף שיחולק, להערכתך, אלא אם כן יהיה סכום יותר גבוה, הוא לא יעלה על 2,000 שקל. להערכתך, סטודנט לא יקבל מלגה של יותר מ-2,000 שקל ואולי פחות, ואולי גם זה יהיה פחות. כי הסך הכול שיש לנו שם בסעיף של הסטודנטים זה משהו כמו, אם אני זוכר נכון, 65,000 שקל.

מר יחיאל טוהמי : נכון.

מר יוסי חן : אז אם אנחנו ניקח את ה-65,000 שקל ונרצה לתת לכמה שיותר, אז אי אפשר לבוא ולחייב סטודנט ב-65 שעות. כי אם הוא יילך יעבוד בשכר מינימום הוא יגיע ליותר. לכן צריך שם לתקן את זה ל-20 שעות, שסטודנט ייתן 20 שעות ולא 65 שעות, כי אז הוא יילך לעבוד, הוא לא יגיש את הבקשה. הוא יילך והוא יגיע ליותר כסף והוא יכול תוך כדי זה גם ללמוד שם. אז זה לגבי התבחין של סעיף 1.2.1.

יש אחר כך גם את סעיף 1.2.5 – הסעיף הזה, שיש שם איזו מגבלה אם אני זוכר, אני זוכר, שם שמתם מגבלה, מגיל מסוים או מ-5 שנים לשחרור?

מר יחיאל טוהמי: עד 26.

מר יוסי חן: עד 26. עכשיו, רוב הסטודנטים שצריכים את המלגה הזו, זה סטודנטים בגילאים יותר מבוגרים. ומה עם סטודנטים נשואים שהם בגילאי 26, 27, 28 ומחליטים ללמוד, אז הם לא זכאים? דווקא אלה צריכים את המלגה ולא הצעירים שיש להם, בהתחלה הם מקבלים מלגות. אם זה שנה ראשונה חינם וצבא, ואחרי זה יש להם אפשרות לקבל מלגות מכל מיני גופים שהם שולחים להם. אז המגבלה הזו היא באמת מיותרת, אין צורך להגביל אותם.

מר אלי שבירו: לא, צריך להשאיר אבל רק שירות צבאי מלא או שירות לאומי מלא.

מר יוסי חן: כן, זה בסדר. שירות צבאי מלא, צריך להיות שירות צבאי, שנוכל לצבוע את הכסף לזה. בנוסף, לגובה ההכנסה, אם יש בני זוג שהם נשואים, וכל זה אני אומר לכם משיחות שישבתי עם הסטודנטים, שאלתי אותם. יש בני זוג סטודנטים שהם נשואים, ורק אחד עובד, ותקרת ההכנסה שלו יכולה להיות עד 6,000 שקל, אז מה, אז הוא לא יהיה זכאי? אתם רשמתם שם תקרה של 4,500. 4,500, זוג לא יכולים להיות מזה. אנחנו צריכים להגדיל את התקרה ל-6,000 שקל. זה אולי הערך של הזה.

בנוסף, לנושא של תבחיני הכנסה, מבחן הכנסה לקבלת המלגה – אי אפשר לבוא לסטודנט, הם אומרים – אם אני צריך עכשיו להתעסק עם זה שיתנו לי שנה אחורה, מה הרווחתי, מה לא הרווחתי – אני לא אגיש את הבקשה בכלל. לכן צריך לדרוש של 3 חודשים אחרונים, תלושים של 3 חודשים אחרונים, ולראות שאכן הסטודנט לא מרוויח מעבר ל-6,000 שקל.

ויש שם עוד סעיף אחד – מכיוון שהסכום שמיועד לחלוקה לסטודנטים הוא מאד נמוך, ואנחנו רוצים לתת לכמה שיותר סטודנטים, אולי, אולי סוף סוף השנה נוכל, יתאפשר וסוף סוף יקבלו פה מלגות סטודנטים,

מר פבל פולב :

זאת המטרה.

מר יוסי חן :

וזו המטרה של כולם. אני בטוח שכולם רוצים שכמה שיותר

סטודנטים יקבלו. אז אנחנו נצטרך לעשות שני דברים :

או, כי יש שם, בנושא של מחקר, שזה 5,000 שקל לסטודנט. אז דווקא שאלתי אותם לגבי המחקר, אז הסבירו לי הסטודנטים שמחקר, והם סטודנטים מצטיינים, הם מקבלים כבר מהמכללה ומכל מיני מקומות, או מהאוניברסיטה וכל מיני מקומות, הם מקבלים משם כבר את המלגות. אבל, אם אנחנו רוצים בכל זאת לתת שם, שם היה מדובר במלגה של איזה 5,000 שקל רשום שם,

עו"ד שרון שטיין :

עד.

מר יוסי חן :

עד 5,000, שזה יכול לגמור לנו את כל התקציב של ה-65,000,

זה סך הכול כולל עם ה-65,000, זה לא בנוסף. אז אני אומר, אם אנחנו רוצים, יש שתי אופציות: או שאנחנו מבטלים את העניין של המחקר, או שאנחנו מוסיפים תקציב נוסף לנושא של המחקר.

כרגע ראש העירייה אמר – יש לנו שנה קשה, הולכים לשנה קשה – אני לא חושב שאנחנו נוכל להגדיל שם את הסעיף הזה. אז אם אנחנו לא יכולים, אולי השנה, בנושא של המחקר, היות והסטודנטים האלה ממילא יקבלו את הכסף שם כי הם מצטיינים ויש גופים שיממנו אותם, אנחנו,

מר יחיאל טוהמי :

יש לי הצעה אחרת.

מר יוסי חן :

בבקשה.

מר רון נחמן-יו"ר :

רגע, סיימת יוסי?

מר יוסי חן : אני סיימתי.

מר יחיאל טוהמי : יש לי הצעה אחרת – ה-60,000 שקל שלא לקחו השנה, תעביר אותם. זה כסף צבוע.

עו"ד שרון שטיין : לא, אני לא יכול.

מר יחיאל טוהמי : למה אתה לא יכול להעביר?

עו"ד שרון שטיין : כבר פיזרתי בשנה שעברה.

מר יחיאל טוהמי : שנה שעברה מת.

עו"ד שרון שטיין : השנה, לשנה הזאת. את העודפים חילקנו.

מר ג'והר חלבי : אבל את כל הסכום של העודפים שנשאר מהתמיכות אתם חלקתם בין יתר העמותות. לא השארתם פה עודף תקציבי.

מר רון נחמן-יו"ר : יוסי,

מר יוסי חן : זה בנושא של הסטודנטים.

מר רון נחמן-יו"ר : בסדר. מנו.

מר יעקב עמנואל : בעניין הסטודנטים, בנוסף לדברים שנאמרו, בסעיף 1.2.8

הוועדה נתנה את דעתה בזו הלשון: הסטודנט הינו סטודנט מצטיין על פי פרמטרים אקדמיים.

דווקא לעיתים סטודנטים חלשים, שהם לא מצטיינים, מהרבה מאד סיבות, בין אם זה

סיבות סוציו-אקונומיות, בין אם זה סיבות של חולשת הדעת לפעמים, דווקא להם צריך לעזור. עכשיו, אם הוא צריך להיות מצטיין, והוא גם מצטיין וגם מקבל מלגה, מה קורה עם אלה שנשארים מאחור?

היה על הוועדה לפחות לסייג את דבריה כאן בסעיף הזה ולומר, שבמקרים מסוימים שיבואו על שולחנה תהיה סוברנית הוועדה להחליט, גם אם הסטודנט הוא לא סטודנט מצטיין, לתת לו תמיכה.

מר אלי שבירו: אבל יש לו בעיות כלכליות.

מר יעקב עמנואל: כל מיני פרמטרים שנקבע. אבל לא יכול להיות שכאן קטגורית קבעתם סטודנטים מצטיינים, והחלשים מאחור. גם ככה הם חלשים.

מר יוסי חן: ההיפך, סטודנט מצטיין לא צריך את זה כי הוא מקבל מהאוניברסיטה.

מר יחיאל טוהמי: צריך לשנות את זה, אני מסכים איתך.

מר יוסי חן: נכון, צריך לשנות את זה.

מר יעקב עמנואל: צריך לשנות את זה.

מר יחיאל טוהמי: מסכים איתך ב-100%.

מר יעקב עמנואל: אני שמח מאד על הערותיך. תן לי לדבר. אני ממש מודה לך על זה.

מר יוסי חן: ביטלתם את הסעיף הזה אבל, לא? 1.2.8.

מר יעקב עמנואל : הסעיף הזה לא התבטל והוא שריר וקיים.

זה לגבי הסטודנטים. לגבי שאר הדברים – כשנגיע לזה, אני אגיב.

מר רון נחמן-יו"ר : כן, שירה.

גב' שירה דקל : אני רוצה לחזור גם, באותו הקשר, לסעיף 1.2.3 – סטודנטים

שלומדים רק במרכז האוניברסיטאי באריאל. אני לא חושבת שזה נכון, אני חושבת שצריך לעודד חבר'ה צעירים ללמוד בכל מוסד שבו הם חפצים. אני למדתי את התואר הראשון בבר-אילן, את השני בבן-גוריון, למה זה הופך אותי לפחות טובה ממי שלומד פה? ראיתי את הפרוטוקול של ועדת התמיכות שאמרה שרצו לחזק את הקשר, אני בעד, אבל תנו לצעירים לבחור איפה הם רוצים ללמוד. אני חושבת שכמעט כל סעיף כאן, בתוך מלגות לסטודנטים, גורם לזה שלמעשה צעירי העיר, א' – לא משתלם, לא כדאי, מרתיע, לא מעודד ולא נכון גם.

מר רון נחמן-יו"ר : עוד מישהו רוצה להגייד משהו? אני רוצה להגייד לכם משהו.

אני יושב פה בצד ואני שומע את כל הדיבורים. אפשר לחשוב שאנחנו מחלקים עכשיו לא 65,000 שקל, אלא 6.5 מיליון. פנה אלי בזמנו הנשיא לשעבר של האוניברסיטה, עם כתבה בבאר-שבע, מה נותנים שם באוניברסיטת בן גוריון בבאר-שבע. אני אמרתי שכשאנחנו נהיה בתוך המסגרת של גליל ונגב ונקבל כל מיני כספים, כמו שנותנים בבאר-שבע או שבצפון בתל-חי, אז אנחנו, גם כן תהיה לנו קופת מלגות כזו וכזו. אני תמיד, ואני אומר את זה לכולנו, כולל עצמי, כשאומרים על צד ההוצאות, וזה צד ההוצאות, שזה יכול להיות 10,000 שקל או 65,000 שקל. אני גם מבקש מכולם לחשוב מאיפה לוקחים את הכספים שיהיו בשביל לתת את ההוצאות האלה. זאת אומרת, זה נורא נחמד לעשות את כל הדברים האלה ולהגייד – תשמע, כל מילה שאתה אמרת, יוסי, אגב,

מר יוסי חן : זה קיים בתקציב אבל, לא אמרתי להוסיף.

מר רון נחמן-יו"ר : שניה. אני לא הפרעתי לך, נכון?

מר יוסי חן : או קיי.

מר רון נחמן-יו"ר : כל מילה שאתה אמרת, כל מילה מנומקת, אין לי דבר נגד זה. אין לי להגיד נגד זה שום דבר. רק אני אומר עוד פעם, תחשבו היטב, בפתיחה שלי כאן אמרתי מה שהולך לקרות, ואם מישהו חושב כאן מסביב לשולחן הזה שניתן יהיה להוסיף איזה שהוא תקציב לנושא של תמיכות, אז אני רוצה להרגיע אותו – זה לא ניתן. בבקשה, פבל.

מר פבל פולב : הכול ברור. אני מסכים איתך, מסכים עם יוסי, כל מי שדיבר, הכול נכון. אבל אנחנו דיברנו לא להוסיף כסף,

מר אלי שבירו : דיברנו רק על תבחינים.

מר פבל פולב : רק תבחינים שגם, את ה-65,000, תחלק אותם הגיוני, שיכולים לקחת. לא יהיה מספיק, אז שנה הבאה הבן אדם ירוץ יותר מהר ותהיה תחרות על ההגשה של התמיכות. אף אחד לא ביקש יותר כסף. את ה-65,000, אבל תן קריטריון שתהיה נגישה אליו.

מר רון נחמן-יו"ר : אני התייחסתי גם לנקודה הזאת.

מר פבל פולב : אז אתה בעד לשנות את התבחינים?

מר רון נחמן-יו"ר : אני אומר, התייחסתי לנקודה שיוסי העלה בשביל לעשות קופה משני הדברים ביחד ושזה יהיה. אין לי התנגדות לזה.

מר פבל פולב : או קיי.

מר אלי שבירו : יש לי שאלה לגבי סעיף 14, אני מדבר על ההוראות כלליות.
יש איזו שהיא התחשבות על נושא של שווי שימוש. מול מי מתבצעת ההתחשבות?
מתקני הספורט, למי הם שייכים, לעירייה?

עו"ד שרון שטיין : אם אנחנו ניקח את זה בחשבון – לעירייה, כן.

מר אלי שבירו : לעירייה.

עו"ד שרון שטיין : כן.

מר אלי שבירו : בסדר גמור.

עו"ד שרון שטיין : ההתחשבות תעשה מול העירייה.

מר אלי שבירו : המתקנים שייכים לעירייה?

עו"ד שרון שטיין : המתקנים שייכים לעירייה. אם העירייה תתפעל מתקן
ספורט – ההתחשבות תעשה מול העירייה. אם חברת גוונים תפעל את מתקני הספורט
עבור העירייה ותוציא אותם החוצה לשימוש – ההתחשבות תעשה מולה.

מר אלי שבירו : איך זה יכול להיות?

עו"ד שרון שטיין : עזוב שניה, זה קשור למשהו אחר, לגבי הנושא של,

מר אלי שבירו : לא, לא, לא יכולה להיות, ההתחשבות חייבת להיות דרך
העירייה, ואני לא סתם שאלתי. לא יכולה להיות התחשבות מול חברת גוונים.

מר יעקב עמנואל : אלי, שניה, תן לו להסביר עוד פעם. לא הבנו.

מר ג'והר חלבי : אם גוונים מתחזקים איזה מגרש כלשהו, אולם כלשהו, משלמים את מלוא ההוצאות על המגרש עצמו,

מר אלי שבירו : הם משלמים לעירייה?

מר ג'והר חלבי : לא.

עו"ד שרון שטיין : בהתחשבות מולנו.

מר אלי שבירו : גוונים משלמים לעירייה?

מר ג'והר חלבי : יש שני סוגים של התחשבות – יש התחשבות חלקית, שאנחנו בבוקר משתמשים באולם והם אחר הצהריים, ואז אני מחייב אותם בעלויות שלנו. ויש אפשרות אחרת, שיש להם אולם מסוים שהם מתפעלים אותו מהבוקר עד הערב והם משלמים את מלוא ההוצאות. ברגע שהם נותנים את זה לקבוצה מסוימת, הם דורשים מהקבוצה דמי שימוש.

מר אלי שבירו : אם המתקנים הם של העירייה והעירייה משתמשת בבוקר, אז היא לא צריכה לשלם לאף אחד. ואם בערב,

מר פבל פולב : כאילו זה השכרה של השכרה. זה לא הגיוני.

מר אלי שבירו : היא לא צריכה לשלם. למי היא צריכה לשלם?

מר ג'והר חלבי : למי היא צריכה לשלם?

- מר אלי שבירו** : אני לא יודע. אתה אמרת שהיא מתחשבת עם חברת גוונים.
אני אומר דבר מאד פשוט,
- מר רון נחמן-יו"ר** : חברת גוונים זה עיריית אריאל, להזכיר לך.
- מר ג'והר חלבי** : לאולם אני משלם חשמל, מים, ניקיון, תחזוקה.
- מר אלי שבירו** : זה שלנו. זה אנחנו.
- מר ג'והר חלבי** : זה שלנו. אני משלם.
- מר אלי שבירו** : יפה.
- מר ג'והר חלבי** : אם אני נותן עכשיו לקבוצת כדורגל כלשהי להשתמש באולם, אני צריך לחייב אותה בדמי שימוש.
- מר אלי שבירו** : בסדר.
- מר ג'והר חלבי** : אז אתה תחליט לתת את האולם? מי מחליט לתת את האולם? אתה משכיר את זה למישהו ומישהו משכיר את זה למישהו אחר.
- עו"ד שרון שטיין** : לא משכיר.
- מר פבל פולב** : אם הוא משלם כסף אז הוא משכיר לפחות לפרק הזמן הזה.
- מר ג'והר חלבי** : רבותי, יש אפשרות אחת כזאת. ויש אפשרות שניה, שמבנה מסוים באופן מלא מועבר לגוונים, לתפעול של חברת גוונים. היא משלמת את כל ההוצאות. אחר הצהריים,

מר אלי שבירו: לא, אבל כשאתה אומר משלמת את כל ההוצאות, אנחנו מתחשבנים איתה על האחזקה?

עו"ד שרון שטיין: היא מקבלת את זה בחינם.

מר אלי שבירו: היא מקבלת את זה בחינם?

עו"ד שרון שטיין: כן.

מר אלי שבירו: אז למה היא צריכה להתחשבן עם מישהו אחר?

מר יוסי חן: אלי, אם היית סבלני עכשיו, אנחנו נצביע בתבחינים. נקבע תבחין, הם לא יוכלו לקחת כסף ...

עו"ד שרון שטיין: אנחנו לא גובים מגוונים כסף עבור השימוש. על ההוצאות כן.

מר יוסי חן: אנחנו הבנו. אבל בוא ניגש לתבחינים של ה -

עו"ד אריאל עזריה: שניה, שניה, תן להתקדם. קודם כל שאלה, כדי להבהיר – יש תקרת מינימום לאותם סטודנטים?

עו"ד שרון שטיין: תקרת מינימום של מה?

עו"ד אריאל עזריה: של מלגה.

גב' שירה דקל: לא לתת. כמו שעשו עד היום.

עו"ד אריאל עזריה : לא, לא, לא, לא, שניה, אני יודע מה אני שואל. כלומר, נניח עכשיו יש לך 65,000 שקלים, יש לך 65,000 שקלים נניח?

מר ג'והר חלבי : כן.

עו"ד אריאל עזריה : אותם 65,000 שקלים, אם בסוף אתה תצטרך לחלק אותם ל- 65 סטודנטים, כל אחד יקבל 1,000 שקלים?

עו"ד שרון שטיין : כן.

מר יחיאל טוהמי : נכון.

עו"ד אריאל עזריה : ואם תצטרך לחלק אותם ל-200, כל אחד יקבל לירה וחצי?

עו"ד שרון שטיין : כן.

עו"ד אריאל עזריה : יפה. לכן, מה שצריך לעשות זה לקבוע איזה שהם, לקבוע רף שלא יגיע למצב כזה שמחר תצטרך לתמוך ב-500 שקל לסטודנט, כי זה לא עושה את העבודה.

מר יוסי חן : צודק.

עו"ד שרון שטיין : אבל זה מה שיהיה.

(מדברים ביחד)

מר פבל פולב : אבל זו הערה מאד נכונה. זה מחבר אותנו יפה.

עו"ד אריאל עזריה : אני תוקף את האמירה שנאמרת כאן שכאילו, בוא נאפשר לכל אחד שיגיש בקלות לקבל.

עו"ד שרון שטיין : אבל זה התבחינים, אריאל.

עו"ד אריאל עזריה : לא, אבל אני חושב שהתבחינים צריכים להיות כאלה שבסוף נגיע למצב שרק ה-65 הנבחרים או ה-32.5 הנבחרים או, אם אנחנו רוצים נניח להגביל את זה ללא פחות מ-2,000, או שרק 30 סטודנטים יקבלו. צריך ליצור מצב שבו זה יהיה אפקטיבי. אם זה לא אפקטיבי אין טעם לתבחינים. אני למדתי הרבה שנים באוניברסיטה,

מר יוסי חן : אז בוא נקבע, אריאל, בוא נקבע שה-65 הראשונים שיגישו,

עו"ד שרון שטיין : למה?

מר יוסי חן : ככה.

עו"ד אריאל עזריה : אני לא יודע מה לקבוע.

מר יוסי חן : ככה. כי אם לא אתה תגיע למצב שיהיה 100 שקל לסטודנט.

עו"ד אריאל עזריה : לא. השאלה היא לא מה עושים, השאלה אם העיקרון הזה הוא עיקרון נכון.

מר אלי שבירו : נכון.

עו"ד אריאל עזריה : ואם העיקרון נכון, אז דבר ראשון שצריך לעשות זה לקבוע רף תחתון.

עו"ד שרון שטיין: תיכף אני אענה לך.

עו"ד אריאל עזריה: כי בלי רף תחתון אין אפקט, אין טעם.

עו"ד שרון שטיין: אני אענה על כל השאלות,

מר יעקב עמנואל: אז עוד שאלה אחת, שהכול יהיה בקומפלקס אחד, בסדר?
אלי שאל שאלה, והתשובה שלך ושל הגזבר היא כזו, שהמתקנים שחברת גוונים מקבלת,

עו"ד שרון שטיין: מה זה רלוונטי לתבחינים לסטודנטים?

מר יעקב עמנואל: לא, לא, זה קשור האחד בשני. יש התחשבות מול העירייה.

עו"ד שרון שטיין: על ההוצאות.

מר יעקב עמנואל: על ההוצאות, יש התחשבות. מצד שני, חברת גוונים היא חלק אינטגרלי מעיריית אריאל, נכון? אז למה, שאלת תם, צריך חשבונאות כפולה? למה צריך פה הנהלת חשבונות ופה הנהלת חשבונות? למה הנהלת החשבונות שלנו לא תעשה פעם אחת ולחסוך התחשבויות?

עו"ד שרון שטיין: היא מתחשבת על הוצאות שאנחנו משלמים.

מר יעקב עמנואל: אבל למה לא לחסוך עלויות של רואה חשבון וגזבר ומנהל חשבונות? למה את זה לא יעשה הגזבר שלנו? זאת השאלה. אם כאן אומרים שמבזבזים כסף, זאת השאלה. למה מערכות כפולות? ואני שואל את השאלה במכוון.

עו"ד שרון שטיין : הבנתי. חיכית ש-רון רק ייצא החוצה.

מר יעקב עמנואל : במכוון. זה לפרוטוקול. יבוא ראש העיר, ישמע את זה – בשביל מה חשבונות כפולים כשאתם אומרים שאין כסף? אם אין כסף, אז בשביל מה חשבונות כפולים? ריבוננו של עולם. זאת השאלה. זה להיות או לא להיות. טוב שאתם צוחקים.

עו"ד שרון שטיין : אין פה שום חשבונאות כפולה.

מר יעקב עמנואל : יש חשבונאות כפולה.

מר יחיאל טוהמי : מקס, בבקשה.

מר מקס צ'רנוגלז : מה שאני רוצה להגיד, זה מתחבר אולי גם למה שאתה אמרת, גם למה שאריאל אמר, שאולי השנה, בגלל כל הסיפור הזה של בחירות ואין לנו תקציב, אז אנחנו לא יכולים להגדיל. אבל אני נוטה לקבל את ההצעה שלך, שכל תושבי אריאל, לא רק שלך, גם של שירה, כל תושבי אריאל שהם סטודנטים צריכים לקבל את זה. עכשיו, בגלל המצב הזה הכלכלי השנה והגבלות של שנת הבחירות, אפשר לעשות תור. כמו שאמרת, נגיד, ראשונים מקבלים המצטיינים או לא יודע מה.

מר יוסי חן : לא מצטיינים.

מר מקס צ'רנוגלז : או קיי, לא מצטיינים, אבל זו סתם דוגמא.

מר יחיאל טוהמי : ההיפך.

מר מקס צ'רנוגלז : או ראשונים מקבלים מי שלומד באוניברסיטה שלנו. ואם נשאר – מקבלים אחרים גם. אבל זה רק השנה.

מר יוסי חן : עדיפות לחתך סוציו אקונומי נמוך.

מר מקס צ'רנוגלז : יש לנו ועדה שתקבע את העדיפות.

עו"ד שרון שטיין : אתם שומעים מה יוצא לכם מהפה? מה, אתם רוצים שיתחילו לחלק צ'קים בשנת בחירות?

מר יוסי חן : איזה צ'קים בשנת בחירות? מלגת סטודנט 1,000 שקל.

מר יעקב עמנואל : הכול במסגרת הקיימת.

עו"ד שרון שטיין : הכול, הכול במסגרת.

(מדברים ביחד)

עו"ד שרון שטיין : אני אענה על חלק מהדברים. אני אגיד ככה, וזה אולי לא הכי נעים לשמוע את זה. תראו, תמיכות, בתחום הזה לא נועד לקחת מהעירייה כסף ולהעביר למי שחברי המועצה מתחשק להם. באמת, עם כל הכבוד.

מר יוסי חן : מי אמר את זה? אל תגיד את זה אפילו בצחוק. אפילו בצחוק אל תגיד את זה.

עו"ד שרון שטיין : אז אני אומר את זה בצחוק.

מר יוסי חן : אפילו בצחוק.

עו"ד שרון שטיין : זאת אומרת, יש קריטריונים,

מר פבל פולב : אני לא הבנתי. עוד פעם.

עו"ד שרון שטיין : אז אני אגיד. יש היגיון שעומד מאחורי התמיכה לסטודנטים. זאת אומרת, העירייה, לא התפקיד שלה לבוא ולאתר סטודנט כזה או אחר ודרך תמיכות לטפל בבעיה מסוימת. אם זה יכול להיות בעיה רפואית שלו או, זה במסגרות אחרות, זה לא במסגרת של תמיכות.

מר יחיאל טוהמי : אבל העירייה יכולה לקבל החלטה,

עו"ד שרון שטיין : שניה רגע, יחיאל.

מר יחיאל טוהמי : אבל העירייה יכולה לקבוע,

(מדברים ביחד)

מר יעקב עמנואל : שאלת את עצמך למה הסטודנטים לא הגישו בקשה למלגות?
שאלת את עצמך?

עו"ד שרון שטיין : הקריטריונים האלה, דרך אגב, כבר קיימים אני לא יודע
כמה שנים,

מר יוסי חן : זה לא עובד.

עו"ד שרון שטיין : חבר'ה, אתם לא רוצים תשובות, אז תגידו – לא בא לנו
לשמוע. תצביעו ותוציאו אותנו מתוך המשחק הזה החוצה.

מר רון נחמן-יו"ר : תנו ליועץ המשפטי לגמור.

עו"ד שרון שטיין : אני מנסה להסביר לכם את הלוגיקה של הדברים.

מר יוסי חן : במקום שתבוא שרון ותגיד – סליחה, הבנו את הטעות שלנו. בעקבות הקריטריונים שלנו אף סטודנט לא הגיש בקשה.

עו"ד שרון שטיין : יוסי, דיברת עוד פעם לפרוטוקול ולקהל. תן לי לענות.

מר יוסי חן : אני מדבר לפרוטוקול ואתה ממשיך עם זה על חלוקת צ'קים לפני בחירות. נו, באמת.

עו"ד שרון שטיין : לא קשור לזה. אבל זה מה שמשתמע מהדברים שלך.

(מדברים ביחד)

מר רון נחמן-יו"ר : כבר הסברתי לכם אלף פעם – כששניים ידברו ביחד, הפרוטוקול לא שומע את אף אחד. אין, אי אפשר. חבריה, אחד אחד.

מר יחיאל טוהמי : התבחינים נקבעים לפי קריטריונים שקבעתם אותם. אנחנו הולכים לשנות אותם, לטובת האנשים החלשים. מה לא בסדר בזה?

עו"ד שרון שטיין : עכשיו אני אסביר לכם.

מר רון נחמן-יו"ר : שרון, רגע. תעשו לי טובה, יוסי, אתה דיברת – הכול רושם. אתה דיברת, אתה דיברת, מקס דיבר, מנו דיבר, כולם דיברו, גם אני דיברתי. תנו לו לגמור את הדבר הזה, תשמעו את הדבר הזה. יש למישהו להגיד משהו על הדברים? מרים את היד, מקבל את זה. אבל אי אפשר ככה לנהל, חצי שעה כבר, 40 דקות, בשביל הדברים האלה. קדימה.

עו"ד שרון שטיין: היקף השעות של 65 שעות זה פשוט מאד, אם לוקחים שנה אקדמית ממוצעת, זאת אומרת, שנה אקדמית היא 13 שבועות כל סמסטר, אנחנו לא מכניסים סמסטר קיץ, פלוס תוסיפו עוד תקופות מבחנים, אתם מגיעים למשהו בסדר גודל של 30 שבועות, בין 30 ל-32 שבועות במוסד אקדמי, לפי פשוט תחשיב של שעתיים בשבוע התנדבות לקהילה. אנחנו לא נכנסים מתי. מזה הגיע המספר הזה. אתם רוצים להפחית את זה? אפשר להפחית את זה. אני חושב ש-20 שעות, 20 שעות, אני חושב יוסי, עם כל הכבוד, לדרוש מסטודנט להחזיר בחזרה כנגד המלגה, הרי,

מר יוסי חן: מה סכום המלגה? בוא תגיד לי מה סכום המלגה.

עו"ד שרון שטיין: זה לא רלוונטי, כי הוא לא מקבל משכורת.

מר יוסי חן: לא, זה רלוונטי. כי אם הוא מקבל 100 שקל, אם המלגה היא 100 שקל, אז גם 20 שעות לא מקובל עלינו.

עו"ד שרון שטיין: אם הוא מקבל 100 שקל אז בכלל חבל על העניין הזה.

מר יוסי חן: אז יופי, זה מה שהולך לקרות פה עכשיו.

עו"ד שרון שטיין: אבל אני אומר לכם, אני אומר ש-20 שעות, תעשו חשבון על בסיס שנתי, זה בערך משהו בסדר גודל של שלושת רבעי שעה בשבוע על בסיס שנה אקדמית.

מר אלי שבירו: אבל שרון, אם אתה נותן לו 2,000 שקל ותחלק ל-65, אתה היית הולך לתרום את זה?

מר יוסי חן: בשביל 15 שקלים? זה לא מלגה גם. מה זה מלגה?

גב' שירה דקל : שרון, אתה לא מבין בזה, עם כל הכבוד אתה לא מבין בזה.

אתה לא מבין בזה.

עו"ד שרון שטיין : אז העיקר שאת מבינה.

גב' שירה דקל : אתה אומר משהו שאתה לא מבין בו.

עו"ד שרון שטיין : בסדר. זה הבסיס,

מר יוסי חן : אני דואג להקלטה, זה עולה כסף. פעם לודמילה אמרה לי

שמדברים בהקלטה משלמים. אנחנו קיבלנו החלטה מהבית. חבל, אני רוצה לחסוך לך

גם אנרגיות. באנו עם החלטה מהבית ש-20 שעות גג. אז מה, אתה רוצה להצביע על זה?

נצביע.

עו"ד שרון שטיין : תצביע. אז למה הדיון?

מר יוסי חן : זה לא עבד. השיטה הזו לא עבדה. שרון, השיטה שלכם לא

עבדה.

עו"ד שרון שטיין : לא, תצביעו.

(מדברים ביחד)

עו"ד שרון שטיין : על סמך מה אתה תגביל, לפי מי שמגיע ראשון בתור? למה,

אתה תביא בן אדם והוא יעמוד ראשון בתור, אז בגלל זה הוא יקבל? הוא יביא? אני

אביא? באמת.

לא יביא. אתה תפרסם והם יבואו.

מר יוסי חן :

מר רון נחמן-יו"ר : חברים, אני מבקש רגע אחד הקשבה. קודם כל, את כבשת הרש הזאת שרוצים לחלק אותה, תראו מה זה, עוד מעט שלושת רבעי שעה על מה שמדברים. ואמרתי לכם, אם היה לנו תקציב של 6.5 מיליון אז יש על מה לדבר. תסתכלו על מה, כמה אנרגיות אנחנו מוציאים. אז אני אומר לך דבר פשוט,

מר יוסי חן : סליחה שאני קוטע אותך, אם הוועדה הזו היתה ועדה של נבחרים ציבור ולא אנשי מקצוע, אני אומר לך, לא היינו יושבים פה דקה כי היינו גומרים את זה באותו חדר בשניה, עם קריטריונים אחרים.

מר רון נחמן-יו"ר : אמרת את מה שאמרת?

מר יוסי חן : אמרתי, בטח אמרתי. אתה אומר, למה זה לוקח זמן? אני עונה לך.

מר רון נחמן-יו"ר : אתה יכול לאפשר לראש העיר לגמור את המשפט שלו או רק אתה יודע?

(מדברים ביחד)

מר רון נחמן-יו"ר : אני מבקש רק את האישור שלכם שראש העיר יכול לדבר, כי זה מועצה לעומתית הרי, כולכם תדברו ככה. אבל עוד פעם, אמרתי לכם, יש מה שנקרא מידתיות. תסתכלו על מה אתם מתעסקים. תסתכלו על מה. על 65,000 שקל? אולי לא יהיה בכלל 65,000 שקל בשנה הבאה.

מר אלי שבירו : אבל, רון, זה הדדי.

מר רון נחמן-יו"ר : אל תפריע לי.

גב' שירה דקל : את זה אפשר להגיד על כל דבר, רון.

מר רון נחמן-יו"ר : שמעתי אותך. גמרנו את הדברים האלה. ולא עושים כל הזמן דו-שיח.

מר אלי שבירו : אנחנו לא עושים.

מר רון נחמן-יו"ר : מה שאתם רוצים, יעלו להצבעה, יעשו את מה שרוצים וכך זה יהיה. אם יהיה בזה משהו לא סביר והדברים הם, כמו שאמר היועץ המשפטי, שיש בזה טעם לפגם בשנת בחירות, ואם רוצים לעשות את הדברים האלה, אם בהצבעה עם כל הדברים – אין בעיה, זה יעבור למי שצריך לעבור ויטפל בזה.

מר יוסי חן : בסדר, שיעבור. תעביר את זה למי שאתה רוצה.

עו"ד שרון שטיין : הם אפילו, כמו שיוסי אמר, הם באו עם החלטה מהבית, אבל הם אפילו לא מודעים להחלטה. מנו אמר – תחלקו את זה. מנו, מה לעשות? מי שמקבל את המלגה עבור הסטודנט זה האוניברסיטה. הסטודנט לא מקבל צ'ק ביד. עכשיו, אתה רואה את האוניברסיטה באה ומבקשת מעיריית אריאל מלגה לסטודנטים חלשים, שאין להם הישגים בלימודים?

מר יוסי חן : רגע, למה האוניברסיטה מקבלת את המלגה ולא הסטודנט? למה לא יכול סטודנט, שיגיש בקשה לעירייה ויקבל?

מר רון נחמן-יו"ר : לא, אסור לך.

מר יוסי חן : אז תחלק את זה דרך אגודת הסטודנטים.

גב' שירה דקל : שרון, בעבר זה היה דרך קרן אריאל לפיתוח.

מר יוסי חן : תחלק את זה דרך העמותה של אגודת הסטודנטים.

מר רון נחמן-יו"ר : קרן אריאל לפיתוח זה כסף שרון נחמן הביא מחו"ל. לכן, כולכם ביחד, תביאו כסף מחו"ל לקרן אריאל לפיתוח וניתן את הכסף. כולכם יודעים את העובדה.

גב' שירה דקל : אז או קיי, אם זאת הדרך, אפשר למצוא את הדרך פה. זו לא הבעיה.

מר רון נחמן-יו"ר : שירה, קרן אריאל לפיתוח זה רון נחמן.

מר יעקב עמנואל : רון, אם עניי עירך קודמים, ואז האוניברסיטה תתחשב בתבחינים של הוועדה המקומית.

עו"ד שרון שטיין : מנו, אתם ... אף אחד לא יקבל כלום.

מר רון נחמן-יו"ר : שרון, תן להם להגיד מה שהם רוצים.

עו"ד שרון שטיין : אתה מבין? אתה רואה מוסד אקדמי מבקש מלגה למישהו שנכשל בציונים? זה מוסד אקדמי.

מר יוסי חן : נכשל בציונים?

מר יעקב עמנואל : רגע, בוא ננמיך להבות. אני מנסה להגיד שכשאתה נותן לאוניברסיטה את הכסף, האוניברסיטה תתחשב בפרמטרים,

מר אלי שבירו: שאתה קובע.

מר יעקב עמנואל: שהוועדה קבעה. זה אחד.

שתיים – חברי מועצה כאן, אתם כבר תופסים אותם מראש כעבריינים והם לא יהיו בוועדת התמיכות. אל תשים אותם כמצביעים, שים אותם כמייעצים, כתומכים מהצד, הם יתנו לך עצה טובה. אף אחד לא צריך כאן את העניין הזה. בלי זכות הצבעה, אבל שים חבר מועצה בוועדה והוא יגיד לך את רחשי הלב של הציבור מלמטה. תחשבו על זה. תחשבו, קצת לצאת מהקופסא. דבר שלישי – אתה יודע שיש חלק מהסטודנטים שמקבלים מלגות ממקורות אחרים? צריך לראות שאין כאן כפל. לא סייגתם את זה כאן. לא סייגתם את זה. צריך להוסיף את זה. ואני הייתי ער לזה.

עו"ד שרון שטיין: אני רוצה להגיד לך, דרך אגב, זה פעם היה. מנו, זה פעם היה, בתבחינים של לפני שנתיים זה היה ואתם ביקשתם להוריד את זה.

מר יעקב עמנואל: למה?

עו"ד שרון שטיין: למה? ככה.

מר יעקב עמנואל: אני לא זוכר כזה דבר. אני לא זוכר. אני לא זוכר.

מר יוסי חן: העיקר שבשורה האחרונה אין פה מלגות לסטודנטים, לפני שנתיים ולפני שנה.

מר יעקב עמנואל: אז תשמע, זה עולה מלמטה כי אנשים מגיעים, סטודנטים, ומדברים. קולם נשמע כאן ולא צריך לזלזל בזה.

עו"ד שרון שטיין : מנו, אני אגיד לך, תראה, עד לפני 5 שנים, מתי (אריה) היתה ועדת תמיכות של נבחרי ציבור?

מר אריה ברסקי : 2006.

עו"ד שרון שטיין : עד 2006, מנו, ועדת תמיכות היתה ועדה של נבחרי ציבור. אם משרד הפנים, ואני לא בא באופן אישי כלפי מי שיושב פה בחדר, אבל אם משרד הפנים מצא לנכון לשנות את הרכב הוועדה, כנראה שהיו לו סיבות טובות.

מר יעקב עמנואל : אני מסכים שלא יהיו חברי מועצה, שלא יהיה כאן איזה שהוא ... או אינטרס פוליטי.

מר יוסי חן : אבל בסופו של יום, חברי המועצה אלה שמחליטים.

מר יעקב עמנואל : אבל שים אחד מהם, שים אחד מהאופוזיציה ואחד מהקואליציה,

מר יוסי חן : הם פה שמרימים או לא מרימים את היד. זה לא יעזור לך. פה מחלקים את זה.

מר יעקב עמנואל : שישמעו, שיתנו עצה טובה.

מר רון נחמן-יו"ר : אני אמרתי לכם, ההצבעה על החלוקה זה ממש דבר נהדר. אבל תזכרו שמעבר לחלוקה צריך להביא את המקורות. כולכם שתדעו את זה.

מר יוסי חן : אנחנו יודעים.

מר רון נחמן-יו"ר : יוסי, מספיק.

מר יוסי חן : אנחנו יודעים. זה קיים בתקציב, לא פרצנו לך. תתכונן, יהיה לך תקציב 1 חלקי 12, מינואר, גם פה באריאל יהיה לך 1 חלקי 12, ויש 65,000 ונחלק אותם ל-12.

מר רון נחמן-יו"ר : טוב. מקס, אחרון.

מר מקס צ'רנוגלז : אני פשוט רציתי להגיד לך שסתם עכשיו בזבזנו קצת זמן, כי בדיוק כשיצאת אריאל הציע דבר פשוט, שצריך איכשהו להגביל משהו שתהיה הגבלת הכמות. זאת אומרת, לא נחלק סכום שיש לנו להמון אנשים. ובא שרון עכשיו ואומר שאנחנו מחלקים לכולם, אז זה לא נכון. ואז, מזה שאנחנו מתחילים להתווכח על דברים שלא אמרנו בכלל,

עו"ד שרון שטיין : התבחינים עצמם, כמו למשל,

מר מקס צ'רנוגלז : אני לא יודע.

עו"ד שרון שטיין : מבחן הכנסה, אפרופו רציתם מישהו חלש,

מר רון נחמן-יו"ר : זה עושה סלקציה.

מר מקס צ'רנוגלז : אז אמרנו ש... רק אחרת.

עו"ד שרון שטיין : מקס, אבל איך אתם מסוגלים להגיד באותו משפט, מצד אחד אתם אומרים – רוצים להעלות את מבחן ההכנסה ל-6,000 שקל. מצד שני אומרים – בואו נעזור לחלשים. לא שמי שמרוויח 6,000 שקל הוא חזק. אז אתם סותרים את עצמכם. מצד אחד, אם אתה מעלה את ההכנסה, אז אתה מאפשר גם לחזקים יותר את האפשרות. התשובה למה שמקס אומר היא בתבחינים.

מר רון נחמן-יו"ר : אתה כל פעם אומר להצביע. אני רק אומר לך, זה נקרא, זה חוק פרקינסון – הולכים לאשר תקציב מדינה במיליארדים, יושבים בוועדת הכספים ומסתכלים בכל הדיון הזה. תאמינו לי, יושבים פה אנשים בצד,

מר אלי שבירו : אבל אנחנו לא מדברים על תקציב, אנחנו מדברים על תבחינים.

מר רון נחמן-יו"ר : אל תענה לי. בחייד, אתה רוצה לדבר – תקבל רשות דיבור.

מר מקס צ'רנוגלז : אבל אתם עוד פעם מתווכחים על דברים שלא אמרנו.

מר רון נחמן-יו"ר : אני אומר לכם עוד הפעם – מליאת המועצה יכולה לאשר או לא לאשר את התבחינים שהוצעו לה על ידי הוועדה המקצועית. אף אחד מהחברים במועצת העיר לא הם שקובעים את התבחינים. אתה יכול להגיד – אני מקבל את ההמלצה שלה, או שאני דוחה אותה. זה הכול.

מר מקס צ'רנוגלז : אי אפשר להציע?

מר רון נחמן-יו"ר : אפשר להציע הכול.

(מדברים ביחד)

מר יחיאל טוהמי : אתם ישבתם פה על התבחינים, קבעתם את התבחינים.

מר רון נחמן-יו"ר : לא הם, הוועדה.

מר יחיאל טוהמי : שלושתכם – גזבר, מנכ"ל, יועץ משפטי.

מר רון נחמן-יו"ר : כן, הוועדה. נכבד את האנשים שיושבים שם.

מר יחיאל טוהמי : שלושתם – יועץ משפטי, גזבר ומנכ"ל – וקבעתם שזה יהיה למצטיינים, כמו שאתה אומר את זה. אנחנו מעבירים את הכסף למכללה, לאוניברסיטה, והאוניברסיטה מחלקת את זה למצטיינים. בוא, המועצה תקבל החלטה שאנחנו באמת נשנה את ה -

מר מקס צ'רנוגלז : נמליץ.

מר יחיאל טוהמי : נמליץ. אני אגיד לך משהו, אתה לא יכול לתת את זה למצטיינים, יש אנשים שהם פה חלשים, מבחינה כלכלית לא יכולים, הסוציו אקונומי שלהם נמוך, הם בקושי חיים, בוא ניתן להם את הכסף הזה.

עו"ד שרון שטיין : יחיאל, אתה רואה מוסד אקדמי,

(מדברים ביחד)

מר יחיאל טוהמי : אז אנחנו נעביר את זה לסטודנטים דרך הקרן, דרך כל דבר שיעבור.

מר רון נחמן-יו"ר : שהכול יהיה בפרוטוקול.

מר יחיאל טוהמי : למה צריך דרך המכללה? למה אני צריך להעביר את זה למכללה, יוסי? למה למכללה?

מר יוסי חן : דרך האגודה.

מר יחיאל טוהמי : נכון. דרך האגודה. אני בעד.

מר רון נחמן-יו"ר : תעשו איזה הצעות שאתם רוצים, אבל תגידו מה אתם רוצים.

מר פבל פולב : אני רוצה לפנות ליועץ המשפטי. אמרתי את זה פעם, אל תגיד לי למה, תגיד לי איך. אתה מבין בזה יותר. אנחנו מבקשים משהו שאתה צריך לחזק אותנו משפטית, אז תעזור לנו בכל הבקשה שאנחנו העלינו פה. זה לא בשבילנו אישית. תעזור איך. אל תגיד לי לא יודע. למה אי אפשר – אתה יודע. למה, איך לעשות, אתה לא יודע?

מר רון נחמן-יו"ר : פבל, שמעת את העמדה שאני אמרתי?

מר פבל פולב : אני איתך. אני איתך.

מר יוסי חן : פבל אומר נכון. תמצת את זה פבל.

מר רון נחמן-יו"ר : יוסי, מספיק כבר, מספיק.

מר יוסי חן : מה שפבל אומר זה דברי טעם, מתמצת ב-4 משפטים.

מר רון נחמן-יו"ר : אבל אתה רואה איך שאני מתייחס אליו יפה. מה אתה רוצה?

מר פבל פולב : תוצאה, אני רוצה תוצאה.

מר יחיאל טוהמי : בוא נעמיד את זה להצבעה.

מר יוסי חן : אבל רגע, זה לא על הכול, זה רק על הסטודנטים. יש עוד

מתקני ספורט.

מר רון נחמן-יו"ר : אני מציע, הקטע הזה של תקציב התמיכות בנושא הסטודנטים, כל ההערות שנרשמו פה, אנחנו צריכים להביא אותן שוב לוועדת התמיכות ולומר מה דעתם של חברי המליאה. אני לא מתווכח על זה. הלוואי והייתי מביא עכשיו את המטמון שיהיה לנו כמה מיליונים לתת לסטודנטים. ותאמינו לי, אני יוצא מהחדר, תשימו מה שאתם רוצים.

מר פבל פולב : שאלה משפטית – בוועדה, משקיפים, לא מצביעים, יכולים להיות חברי מועצה?

מר רון נחמן-יו"ר : לא.

מר פבל פולב : למה?

מר רון נחמן-יו"ר : ככה. אתה יודע למה? פעם,

מר פבל פולב : לא מצביעים אפילו.

מר רון נחמן-יו"ר : פבל, פעם אחת חברי המועצה היו,

מר פבל פולב : אבל רק היו חברי מועצה, לא היו בעלי מקצוע. בגלל זה היתה בעיה, היתה פוליטיקה.

מר רון נחמן-יו"ר : אתה הכול יודע, אז מה אתה רוצה ממני?

מר פבל פולב : אבל אתה מחליט. אם אני הייתי יושב שם הייתי מחליט.

מר רון נחמן-יו"ר : לא, אני לא מחליט. אתה הכול יודע, מה אתה רוצה ממני?

מר יחיאל טוהמי : היתה ועדת תמיכות פעם, זה היה יועץ משפטי. עכשיו שינו את זה.

מר רון נחמן-יו"ר : אני אתן לך כמה דוגמאות מאריאל, שישבו אז כמה חברי מועצה, לרבות כאלה שיושבים פה היום מסביב לשולחן הזה, וכמה הם נתנו אז תקציב לכדורגל. אני אתן לך אותם, אחד אחד. ותשאל אחר כך,

מר יוסי חן : 25,000 שקל ממוצע לשנה, כשהיום, בשנים האחרונות השקעת בין 300 ל-400,000.

גב' לודמילה גוזב : למה אתה צועק?

מר רון נחמן-יו"ר : למה אתה צועק?

מר יוסי חן : אולי אני אחדד. אתה אומר חברי ועדה.

מר רון נחמן-יו"ר : למה אתה צועק?

מר יוסי חן : כי ישב יחיאל כיו"ר ועדה וחשב שהוא נותן סכום אגיד. הוא הלך בכל הארץ ואמר - אני נתתי סכום אסטרונומי.

מר רון נחמן-יו"ר : למה אתה מפליל אותו?

מר יוסי חן : אני מפליל אותו, כי מה שקרה, הוא הפסיק להיות יו"ר הוועדה, פתאום הכפלתם את התקציב לכדורגל וקיבלתם ...

מר רון נחמן-יו"ר : אבל הוא לא היה לבד. הוא לא היה לבד.

מר יוסי חן : אתה מבין, יחיאל? אתה באת להתגאות, אמרת – אני השקעתי, כמה זה היה? 180,000, כולל מענק עליה של 50,000. ואני מודיע לך שאם אתה תבדוק היום, בשנים האחרונות זה היה פי 2 והתוצאה אפס. אין פעילות.

מר רון נחמן-יו"ר : גמרת לדבר? סיימת לדבר?

מר יוסי חן : בינתיים. בינתיים.

מר פבל פולב : מה ההחלטה? מורידים את זה מסדר היום?

מר אלי שבירו : מחזירים את זה לוועדה.

מר יוסי חן : זה היה על הסטודנטים. אפשר לעבור לתבחיני הספורט, או שאתם רוצים,

מר רון נחמן-יו"ר : הכול ביחד. נעשה את הכול.

מר יוסי חן : אז קדימה, אז אני עכשיו מעלה לכם את ההתחייבויות בנושא הספורט.

מר רון נחמן-יו"ר : רגע אחד, יוסי. אתה רוצה לנהל את הישיבה?

מר יוסי חן : לא.

מר רון נחמן-יו"ר : אתה רוצה לשבת פה בכיסא? בוא תשב, אני הולך הביתה.

מר יוסי חן : ממש לא. אני, כשמשרד הפנים ייתן לי סמכויות לשבת פה אני אשב. אני לא אשב בלי סמכויות. כשיהיה לי סמכויות אני אשב.

מר רון נחמן-יו"ר : תשב פה. תקבל את הסמכויות לחלק כמה שאתה רוצה. אני אתן לך את כל הסמכויות לחלק. הכול.

מר יוסי חן : יפה. מצוין.

מר רון נחמן-יו"ר : נותן לך את כל הסמכויות לחלק. תחלק.

מר יוסי חן : אתה נותן לי? תאמין לי, בלי ישיבות מועצה אני פותר את הבעיה ב-4 דקות. ב-4 דקות. אני אשב איתם,

גב' לודמילה גוזב : זה לא חוקי.

מר יוסי חן : איזה לא חוקי? ברגע שראש העיר מאציל סמכויות, יגיד לך שהוא מאציל סמכויות, אז יש סמכויות.

מר רון נחמן-יו"ר : נותן לך את כל הסמכויות.

מר יוסי חן : הוא יאציל סמכויות.

מר רון נחמן-יו"ר : רק רציתי להעיר שבזמנו, שחברי המועצה כל כך היו דלוקים על נושא של קבוצת הכדורגל, עם המענק לעידוד, מזל שלנו שאין ליגה יותר נמוכה מליגה ג'. זה הכול, רציתי להגיד לפרוטוקול.

מר פבל פולב : למה, אין ה'?

מר רון נחמן-יו"ר : אין, אין ליגה יותר נמוכה.

מר יוסי חן : מה היה קורה?

מר יחיאל טוהמי : היו יורדים הוא מתכוון.

מר יוסי חן : הקבוצה קיבלה 50,000 ועלתה ליגה.

מר רון נחמן-יו"ר : אני לא רוצה,

מר יוסי חן : אני רוצה להגיד לך, היא עלתה לליגה ב'. שנה אחרי,

התקציב שלה קטן, כדי שהיא תרד מהר חזרה.

מר רון נחמן-יו"ר : אבל, יוסי, אנחנו לא יושבים פה בדו-שיח בבית קפה.

מר יוסי חן : אני לא יושב, אני חייב להעביר לאנשים.

מר רון נחמן-יו"ר : אתה לא חייב כלום.

מר יוסי חן : הם יושבים פה בקהל והם לא מבינים על מה אני מדבר.

מר רון נחמן-יו"ר : יש לך 5 דקות לדבר ודיברת יותר מזה.

מר יוסי חן : לא, לא דיברתי.

מר רון נחמן-יו"ר : גמרנו. חביבי, אני מתחיל להפעיל,

מר יוסי חן : תתחיל, עוד לא. עכשיו אתה מתחיל.

מר רון נחמן-יו"ר : אז אני מודיע לך, גמרנו את הדברים. שעה שלמה,

מר יוסי חן : לפני רגע נתת לי סמכויות לשבת עם,

מר רון נחמן-יו"ר : אני קורא לך פעם ראשונה. קורא לך לסדר פעם ראשונה, וגמרנו את הויכוחים.

מר יוסי חן : 100%.

מר רון נחמן-יו"ר : אני אומר לכם כרגע, ועדת התמיכות שישבה והמליצה, מי שמאשר או לא מאשר את ההמלצות האלה זה מליאת מועצת העיר. אתם צריכים לדעת את הדברים האלה, שלא יושבת פה ועדת תמיכות, לא יושבת, פה יושבת מליאת המועצה. אין לה סמכות. היא יכולה להמליץ בפני ועדת התמיכות – עמדתנו כך וכך.

מר אלי שבירו : זה מה שאנחנו אומרים.

מר רון נחמן-יו"ר : אז אני הצעתי את זה. אז אחרי שאני מציע את הדבר הזה ובמקום שכולכם ביחד, פה אחד,

מר אלי שבירו : פה אחד. אנחנו פה אחד,

מר רון נחמן-יו"ר : אבל לא שאלתי אותך, אתה רק,

מר אלי שבירו : אבל אני אומר,

מר רון נחמן-יו"ר : אבל אתה סיעת אריאלי ושבירו, יש לי עוד כמה חוץ ממך.

מר אלי שבירו: כולם מסכימים ...

מר רון נחמן-יו"ר: אני לא שואל אותך. אתה לא מנהל את העסק.

מר אלי שבירו: אתה לא צריך לשאול אותי.

מר רון נחמן-יו"ר: אז אני אומר כרגע, באמת, שבירו, ואני אמרתי לכם את

ההצעה שלי, אבל אתם לא רוצים לשמוע.

מר יוסי חן: מה ההצעה?

מר רון נחמן-יו"ר: אני לא אגיד.

מר יוסי חן: למה?

מר רון נחמן-יו"ר: לא אגיד. כי אם אתה תפריע לי, אני לא אגיד שום דבר. זה

הכול. אני לא רוצה לשמוע אותך. ואני קורא לך פעם שניה, יוסי, ואני אומר לך,

מר יוסי חן: אל תתחיל איתי, רון. אל תתחיל איתי עכשיו את המשחקים

שלך, למה זה לא יעבוד.

מר רון נחמן-יו"ר: פעם שלישית – תלך החוצה.

מר יוסי חן: פעם עשירית. מספיק עם השטויות שלך. אני שואל אותך

שאלה מה ההחלטה, אתה אומר לי, מתחיל איתי,

מר אלי שבירו: הוא אמר להעביר את הכול למועצה.

מר יוסי חן : אתה לא רובי ריבלין בכנסת, תפסיק לקרוא ראשונה ושניה ושלישית. מספיק עם זה, נו. אני מתייחס אליך בצורה, מספיק עם השטויות האלה, נו. ההצגות האלה, אל תעשה עלי, תעשה לי טובה. אתם לא מכירים אותו, אתם חושבים שאנחנו עושים הון פוליטי.

מר רון נחמן-יו"ר : אני מודיע לכם,

מר יוסי חן : מה אתה מודיע לנו?

מר רון נחמן-יו"ר : הישיבה הזו תיסגר.

מר יוסי חן : אל תודיע לנו, תסגור את הישיבה. מה אתה מודיע לי בדיוק?

מה אתה מודיע לי?

מר רון נחמן-יו"ר : יוסי, אני קורא לך פעם שניה.

מר יוסי חן : מה אתה מודיע לי? תקרא פעם שלישית עכשיו ורביעית. נו,

מה תעשה?

מר רון נחמן-יו"ר : אז אני מודיע לך – צא החוצה.

מר יוסי חן : לא יוצא.

מר רון נחמן-יו"ר : לא יוצא החוצה?

מר יוסי חן : לא יוצא. מה אתה עושה?

מר רון נחמן-יו"ר : הישיבה סגורה. תודה רבה.

סגורה, יאללה תסגור כל ישיבה.

מר יוסי חן :

רגע, רגע, אנחנו יכולים,

מר אלי שבירן :

הישיבה סגורה. אתם לא תעשו ... הישיבה סגורה.

מר רון נחמן-יו"ר :

חיים (קוקי) ביטון
מנכ"ל העירייה

רון נחמן
ראש העירייה